

บทที่ ๓

ที่มาของถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนในข่าวการเมือง

ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนที่ปรากฏในข่าวการเมืองต้องการบรรยายและสื่อความหมายถึงลักษณะนิสัย พฤติกรรมของบุคคลากรทางการเมือง เหตุการณ์ต่างๆ ทางด้านการเมืองและเหตุการณ์อื่นๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น การบรรยายและสื่อความหมายถึงสิ่งเหล่านี้ในข่าวการเมืองจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำจำนวนมากเพราะช่วงระยะเวลาระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ - ๒๕๓๘ มีเหตุการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้นมากทุกวัน เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงนี้บางครั้งดำเนินติดต่อกันไปหลายวันการเสนอข่าวก็ต้องเสนอติดต่อกันไปเพื่อให้ข่าวมีสีสันน่าอ่าน น่าติดตาม ผู้เขียนข่าวจึงต้องพยายามใช้ถ้อยคำที่หลากหลายแม้ว่าจะกล่าวถึงสิ่งเดียวกัน จากสาเหตุดังกล่าวทำให้เกิดการใช้คำเปรียบเทียบ หรือการใช้คำเชิงบรรยายมากกว่าการเสนอด้วยถ้อยคำที่สื่อความหมายตรงจึงมีการยืมถ้อยคำที่ใช้ในภาษาวงการอื่นๆ มาใช้ในสำนวนข่าวการเมืองและกลายเป็นสำนวนใหม่ จากการศึกษาพบว่าสำนวนที่ใช้ในข่าวการเมืองมีที่มา ดังนี้ คือ

๑. ความเชื่อและพิธีกรรม

๑.๑ ความเชื่อ มรรยาท กิจสุวรรณ ได้กล่าวถึงความเชื่อเอาไว้ว่า “ความเชื่อถือของชนชาติไทยแต่ดั้งเดิม คือ เชื่อสิ่งที่มองไม่เห็นตัวตน โดยเข้าใจว่ามีฤทธิ์อำนาจอยู่เหนือคน อาจบันดาลให้ดีหรือร้ายแก่คนได้ ความเชื่อเช่นนี้คือ ความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติ (supernatural) ที่ไม่อาจพิสูจน์ได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ใดๆ แต่ความเชื่อเช่นนี้ก็มีอิทธิพลเหนือความคิดและการกระทำของคนไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใด ความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติบางชนิดก็อาจจัดอยู่ในรูปของศาสนาดั้งเดิม (primitive religion) ก่อนที่จะมีการพัฒนาเป็นศาสนาใหญ่ๆ ในปัจจุบันแต่ความเชื่อบางอย่างก็ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาแต่ประการใด” (มรรยาท กิจสุวรรณ : ๒๕๒๓)

พระยาอนูมานราชชนกกล่าวถึงเรื่องความเชื่อในสิ่งลึกลับไว้ในหนังสือศาสนาเปรียบเทียบ ดังนี้ “... เรื่องคติความเชื่อผีसाง เทวดา และความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ย่อมเป็นพื้นความเชื่อของมนุษย์มาแต่เดิม แม้แต่คนที่เจริญแล้วก็ยังถืออยู่ไม่มากนักน้อย เพราะฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นพื้นเดิมของศาสนาไม่ว่าศาสนาไร...” (พระยาอนูมานราชชนก : ๒๕๐๒)

ความเชื่อในสังคมไทยนั้นจัดเป็นความเชื่อที่เรียกว่า “ความเชื่อดั้งเดิม” ความเชื่อดั้งเดิมสามารถแบ่งได้ดังนี้คือ (ภาษาและวัฒนธรรม. ม.ค.-มิ.ย. ๕๐)

๑.๑.๑ ความเชื่อทางศาสนา

๑.๑.๒ ความเชื่อในสิ่งหรืออำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติ

๑.๑.๑ ความเชื่อทางศาสนา หมายถึง จำนวนที่ได้รับอิทธิพลจากความเชื่อถือและศรัทธาในหลักธรรมคำสั่งสอนในศาสนาต่างๆ จากการศึกษาพบว่า มีจำนวนจากความเชื่อในศาสนาต่างๆ ดังนี้

ก. ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อนี้มาจากความเชื่อทางพุทธศาสนาในเรื่องกฎแห่งกรรม “กรรม” หมายถึง การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา จะแสดงออกทางกายก็ตาม วาจาก็ตามหรืออยู่ในใจก็ตาม เป็นอดีตก็ตาม อนาคตก็ตามเป็นกรรมทั้งนั้น (พระเทพเวที : ๒๕๓๒) นั้น ทางพุทธศาสนากล่าวว่าบุคคลทำกรรมใดไว้ย่อมได้รับผลของกรรมนั้นตอบแทน การทำกรรมดีไม่สามารถลบล้างกรรมชั่วได้ ถ้าทำกรรมชั่วแล้วมาทำความดีจะต้องได้รับผลแห่งกรรมชั่วนั้นก่อนที่จะได้รับผลแห่งกรรมดีที่เคยทำไว้ ผลกรรมนั้นอาจตามทันและตอบสนองในชาตินี้ หรืออาจติดตามไปชาติหน้าหรือจนกว่าจะชดใช้กรรมนั้นๆหมด ในการเสนอข่าวการเมืองจึงมีจำนวนที่เปรียบเทียบกับกรรม ผลของกรรม และปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกรรมหลายจำนวน ดังนี้

กรรมเก่า	กรรมใดใครก่อ
กรรมเวร	ตามยถากรรม
ทันตาเห็น	

ข. ความเชื่อเรื่องผลบุญ หมายถึง ความเชื่อในกุศลหรือสิ่งตอบแทนที่ดี ในทางพุทธศาสนาเชื่อว่าใครที่ทำบุญเอาไว้มากก็จะได้รับผลตอบแทนเป็นสิ่งที่ดีเสมอ การที่คนมีความสุขความเจริญในชีวิตปัจจุบันเชื่อว่าเป็นผลมาจากการทำบุญในชาติที่ผ่านมา ความเชื่อนี้เกี่ยวข้องกับความเชื่อในเรื่องของเรื่องเวรกรรมว่า “บุญ” นั้นเป็นผลจากกระทำดี แต่ “บาป” เป็นผลจากการกระทำชั่ว ดังนี้

เจ้าบุญทุ่ม	นักกินบุญ
นักบุญ	บอกบุญ
บุญพาวาสนาส่ง	บุญหล่นทับ
พ่อบุญทุ่ม	

ค. ความเชื่อเรื่องนรก - สวรรค์ ส่วนหนึ่งที่มาจากความเชื่อทางพุทธศาสนาที่ว่านรก-สวรรค์ นั้นมีจริง ใครที่ทำกรรมดีตายไปก็จะได้ขึ้นสวรรค์ ถ้าใครทำความชั่วก็ต้องไปชดใช้กรรมที่ทำไว้ในนรก และความเชื่อว่าบนสวรรค์นั้นจะมีเทพ หรือเทวดาที่คอยปกป้องรักษา หรือช่วยเหลือมนุษย์ ดังนี้

ชี้ทางไปสวรรค์	เทพ
เทวดา	เทวดาเดียด
นรก	เห็นนรกเป็นสวรรค์

๑.๑.๒ ความเชื่อในสิ่งหรืออำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติ หมายถึง ความเชื่อในสิ่งหรืออำนาจลึกลับที่วิธีการทางวิทยาศาสตร์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีจริงหรือไม่และเชื่อว่าอำนาจหรือสิ่งลึกลับนั้นสามารถให้คุณหรือให้โทษแก่มนุษย์ได้ สามารถแบ่งลักษณะความเชื่อในลักษณะดังกล่าวได้ ดังนี้

ก. ความเชื่อในเรื่องภูตผีและวิญญาณ คือ ความเชื่อที่ว่า มนุษย์นั้นตายไปแล้วไม่สูญ สิ่งที่เหลืออยู่คือ วิญญาณ วิญญาณนี้มีอำนาจลึกลับสามารถอำนวยประโยชน์หรือให้โทษได้ พระยาอนุมานราชชนได้ให้คำจำกัดความของคำว่าผี ว่า “ ผี คือ สิ่งลึกลับซึ่งมีสภาพเกินคนเพราะฉะนั้นตามปกติ ผีจึงมีอำนาจอยู่เหนือคน ทำให้คนได้ดีหรือได้ร้ายก็ได้ ” (เสฐียรโกเศศ : การศึกษาเรื่องประเพณีไทย ,น. ๑๕๓) ดังนี้

กินชีพ	กินหมาหอน
เจ้าพ่อ	เต็นเป็นเจ้าเข้า
เต็นผาง	ปล่อยผี
ปลุกผี	เปรต
ผี	ผีการเมือง
ผีเปรต	พีนกินชีพ
มนต์ดำ	ไม่ได้ผูกได้เกิด
รัฐบาลปีศาจ	รัฐธรรมนูญร่างทรง
ร่างทรง	ร่างทรงรช.
ล้วงตับ	ลองของ
ล่องหน	ลูกผีลูกคน
สาปส่ง	หมอผีรช.
อาละวาด	เขียน

ข. ความเชื่อเกี่ยวกับโชคลาง ลางสังหรณ์ ความฝัน และโหราศาสตร์ คือ ความเชื่อว่าการณ์ที่จะเกิดขึ้นภายหน้านั้นบางครั้งจะมีนิมิต เช่น มีการฝันถึงสิ่งต่างๆล่วงหน้าเพื่อบอกเหตุ หรือเป็นความเชื่อที่เกี่ยวกับการทำนายทายทักว่าอาจจะมีเหตุการณ์ดีหรือร้ายเกิดขึ้นในกาลข้างหน้า ความเชื่อเช่นนี้ Ganga Prasad Upadhyaya กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ Superstition ว่า “ความเชื่อแบบนี้เป็นความเชื่อใดๆ ก็ตามที่ไม่มีเหตุผลที่ถูกต้องแน่นอน ไม่ต้องอาศัยข้อพิสูจน์เพราะเชื่อแล้วว่าเป็นความคิดที่ถูกต้อง” (Upadhyaya : ๑๕๔๑) ดังนี้

ชี้ชะตา	ได้ฤกษ์
ตกที่นั่งลำบาก	ต่ออายุ
ฝันกลางวัน	ฝันร้าย
ราหูกำลังเข้าแทรก	หมดราศี
หาฤกษ์	

ค. ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องขวัญ คนไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องขวัญว่า คนทุกคนที่เกิดมาไม่ว่าหญิงหรือชายจะต้องมีสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดก็คือ “ขวัญ” และถ้า “ขวัญ” อยู่กับตัว ผู้นั้นก็จะมีความสุขสบาย ถ้าขวัญหนีหายไปจากตัว ก็จะทำให้ผู้นั้นเจ็บป่วย และอาจถึงแก่ความตายได้ถ้าขวัญไม่กลับคืนเข้าร่างกาย จึงต้องมีพิธีเรียกขวัญให้กลับมาอยู่กับเจ้าของขวัญนั้นอีกครั้ง (เฉลิม จันปฐมพงศ์, ประวัติศาสตร์สังคมไทย, ๒๕๒๐, น.๔๘๔ - ๔๘๐) ดังนี้

ขวัญกระเจิง	เขย่าขวัญ
เสียวขวัญ	

๑.๒ ที่มาจากพิธีกรรม และประเพณีเฉพาะถิ่น หมายถึง ถ้อยคำที่มาจากการทำพิธีในกิจการต่างๆ อันอาจจะเป็นพิธีทางศาสนา และพิธีที่จัดขึ้นตามเชื้อชาติ จัดขึ้นในท้องถิ่นต่างๆ หรือเป็นพิธีที่จัดขึ้นเป็นธรรมเนียมที่มีในสังคม ดังนี้

คืนสุกดืบ	จำศีล
จำศีลบนภูสูง	ชิงเปรต
ตบะแตก	บิณฑบาต
พรรษาทางการเมือง	ร่วมสังฆกรรม
ร่วมหอลงโรง	สวด

จากการศึกษาพบว่าสำนวนที่มาจากความเชื่อและพิธีกรรมมีจำนวนทั้งหมด ๕๐ สำนวน

๒. การประกอบอาชีพ หมายถึง ถ้อยคำที่มาจาก การทำมาหากิน การประกอบอาชีพ การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของบุคคลที่ประกอบอาชีพในสังคมขณะนั้น จากการศึกษาพบว่ามีทั้งหมดจำนวน ๕๐ สำนวน

๒.๑ อาชีพธุรกิจและการค้าขาย สำนวนเหล่านี้มาจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ การค้าขาย และการบริการ เช่น การซื้อขาย ลักษณะการขายสินค้าและบริการ ดังนี้

กินหัวคิว	โกย
ของแถม	ขายตัว
จิ้นเจียง	จิ้นบัญญัติ
จิ้นปาย	เข้ากระเป๋าตัวเอง
แขวนปาย	คนกลาง
ค้ำสต็อก	คิวเชือด
คีนกำไร	เงินลงขัน
เจ้าเก่า	เช็กบิล
ซื้อสิทธิ์ขายเสียง	ดิสเครดิต
ถอนทุน	ถอนทุนคืน
ธนาริปไตย	ธุรกิจการเมือง
นายทุนหมาหลง	บทเรียนราคาแพง
บลัฟແລกແຈกແຕม	บัญญัติดำ
ปั้นหุ่น	ปิดบัญญัติ
มือเศรษฐกิจ	ลงทุน
ล้มละลายทางการเมือง	รวบยอด
รูดมหาราช	โศภณีการเมือง

๒.๒ อาชีพเกษตรกรรมและกสิกรรม สังคมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรม ชาวไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นหลักจึงมีการเลี้ยงสัตว์ ปลูกพืช วิธีการหาอาหารเพื่อยังชีพ เป็นต้น ดังนี้

ขุดบ่อล่อปลา

ขุดหลุมพราง

เข้าคอก	ถอนขน
นอกคอก	ป้ายโคลน
ลงแขก	ไม่มีอะไรในกอไผ่
ล้อมคอก	สาดโคลน
อ้อยเหยื่อ	

๓. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ปัจจุบันมีสำนวนหลายสำนวนที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาในวงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนวนเหล่านี้เป็นถ้อยคำที่เป็น ศัพท์ที่ใช้เรียกอุปกรณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่เป็นผลิตภัณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยหลักหรือวิธีทางวิทยาศาสตร์ ทั่วไป หรือเกี่ยวข้องกับการแพทย์แผนปัจจุบัน จากการศึกษาพบว่ามีจำนวน ๖๕ สำนวน ดังนี้

กลัดหนอง	กตรีโมต
แก้หมัน	จันนีอต
ไขก็อก	ไหลานอาดมา
คลอด	คุมกำเนิด
ศรี'องมือ	เงาประชาธิปไตย
จับชีพจร	จุดแข็ง
จุดเคียด	จุนคลื่น
จุนคลื่นเข้าหากัน	จุนเครื่อง
เจาะยาง	ชนวน
เดินเครื่อง	ตัวแปร
ติดเครื่อง	แท้ง
น็อคหลุด	น้ำยา
ปรอท	ปัญหาโลกแตก
เป็นหมัน	เปิดแผล
โปรงใส	ผสมพันธุ์
ผ่าตัด	ผ่าตัดใหญ่
พลิกระบบ	พิวส์ขาด
ภูมิคุ้มกัน	ยกเครื่อง
ร้อนสุดขีด	รัฐบาลเงา
ระเบิด	ระเบิดเวลา
โรคไข้ไข้	ล้างสมอง

วงจรถูบาทวี	สร้างภาพ
เสียดุนย์	หยอดน้ำข้าวต้ม
หีดขึ้นคอ	แหวกอากาศธาตุ
อกกัลดหนอง	ออนไลน์
อัคนิด	อุณภูมิการเมือง
อุ้นเครื่อง	ฮอตไลน์
ไฮเทค	

๔. กีฬา ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนในข่าวการเมืองมีที่มาจากการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ เป็นการนำถ้อยคำต่างๆ ที่ใช้ในการกีฬา มาเปรียบเทียบเพื่อใช้อธิบายข่าวหรือสภาพทางการเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนั้น รวมถึงการเล่นกีฬาและการพนันต่างๆ จากการศึกษาพบว่า มีจำนวน ๑๒๐ สำนวน และถ้อยคำที่มาจากกีฬาสามารถแบ่งตามประเภทของกีฬาได้ ดังนี้

๔.๑ กีฬามวย หมายถึง การนำถ้อยคำจากภาษาที่ใช้ในการอธิบาย บรรยายถึง บุคคลในวงการมวย การต่อยมวย กติกา ต่างๆ หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวงการมวยมาใช้เปรียบปรากฏการณ์ทางการเมือง ดังนี้

แขวนนวมทางการเมือง	คว่ำเข็มขัด
จัดแม่ไม้	จัดไม้เด็ด
ชกใต้เข็มขัด	ชกเล่น
ชวนฟุตเวิร์ก	ชักหมัดกลับ
ใช้ไม้ตาย	ควลกำปั้น
ต่อย	เต็นฟุตเวิร์ก
เตรียมหมัดเด็ด	มวย
มวยมีเชิง	มวยรอง
มวยล้ม	มวยล้มต้มคนดู
มวยหมัดเดียว	มวยใหม่
มอบนวม	มัดมือชก
แย็บๆ	ลองเชิง
วูบ	โรคววบ
สวน	สวนกลับ
สวนหมัด	สวนกันคนละหมัด

สอนมวย หมัดตาย
อยู่หมัด

๔.๒ ฟุตบอล ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากภาษาที่ใช้ในการบรรยายภาพ นักฟุตบอล การแข่งขันและการเล่นฟุตบอล ดังนี้

ชง	ชิง
ชิงหนี	ตามเกมไม่ทัน
เตะ	เตะถ่วง
ยิงประตู	โรกลื่อน
ล้ำเส้น	ล้ำหน้า
เล่นลูกแรง	วิด
ออฟไซด์	

๔.๓ สνού๊กเกอร์ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากภาษาที่ใช้ในการบรรยายกีฬา สνού๊กเกอร์ และการเล่นสνού๊กเกอร์ ดังนี้

คู่อริ	จ้อคิว
ชิงดำ	ฝนหัวคิว
หลุดเฟรม	

๔.๔ หมากรุก หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากภาษาที่ใช้ในการบรรยายการเล่น หมากรุก ดังนี้

ขยับหมาก	เดินหมาก
หมาก	หมากกล
หมากการเมือง	

๔.๕ การแข่งขันม้า หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากการแข่งขัน การบรรยายการแข่งขัน ม้า ดังนี้

เข้าวิน	คุมบังเหียน
ผู้คุมบังเหียน	ตัวเต็ง

เต็งจำ	ม้าตีนตัน
ม้านอกสายตา	ม้ามีด
มาแรง	มาวิน

๔.๖ การเล่นไฟ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจาก อุปกรณ์ และวิธีการเล่นไฟ ดังนี้

ขยายวง	ทิ้งไฟตาย
ไฟโบ้สุดท้าย	ล้างไฟ
พรรคดำสับ	

๔.๗ การแข่งขัน หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากการแข่งขัน คือ การบรรยายเหตุการณ์ในการแข่งขัน ดังนี้

โค้งสุดท้าย	ติดเบรก
แซงโค้ง	เบรก
เบรกตัวโค้ง	มาแรงแซงโค้ง
หงายแก๊ง	แหกโค้ง

๔.๘ การแข่งขันกีฬาหรือการเล่นเกมที่ทั่วไป หมายถึง ส่วนที่มาจากผู้เข้าร่วมการแข่งขัน กฎเกณฑ์และกติกา มารยาทในการแข่งขันในการแข่งขันกีฬาที่มีได้กล่าวถึงใน ๗ หัวข้อข้างต้นและ ส่วนที่มีได้ใช้เฉพาะในกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้น หากแต่ใช้กันทั่วไปในกีฬาหลายประเภท ดังนี้

เกม	แก้เกม
กลับลำ	การเดินแอโรบิก
เกมการเมือง	เข้าตากรรมการ
คู่แข่ง	คู่แข่ง
ชิงธง	ชิงสนาม
เดี่ยวมือหนึ่ง	เดี่ยวมือสอง
โคจร่วม	ตกเป็นเป้า
ตัดเชือก	ตัวเก็ง
ตัวเต็ง	ตัวสำรอง

เต็งจำ	เต็งหนึ่ง
นักตบ	ปลาไหลใส่สเก็ต
ปาหี่	ปาหี่การเมือง
เปลี่ยนสีเสื้อใหม่	พลิกเกม
ฟุ้งเป้า	มือวางอันดับหนึ่ง
มือหนึ่ง	มือใหม่
ไม่ทันเกม	ลอยลำ
เล่นไม่ถูกกติกา	สะสมคะแนน
สวมเสื้อสีเดียวกัน	

๕. การบันเทิง หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากการแสดงสนุกสนานรื่นเริงต่างๆ ได้แก่ การบันเทิงทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การร้องเพลง และการแสดงพื้นบ้าน จากการศึกษาพบว่ามีจำนวน ๕๘ ส่วน ดังนี้

๕.๑ การบันเทิงทางโทรทัศน์ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่นำมาจากแสดงละคร ซึ่ง อาจจะเป็นการแสดงละครเวที การแสดงละครทางโทรทัศน์ ตัวละคร ชื่อบทละคร ชื่อรายการทาง โทรทัศน์ การโฆษณาทางโทรทัศน์ ดังนี้

กระซอกหน้ากาก	กระบี่มือเดียว
กัณณิ	ขายฝัน
ขายฝันที่เป็นจริง	คมเหมือนคม
คุณภาพคับแก้ว	คู่กรรม
แค้นต้องชำระ	จัดฉาก
จิวแต่แจ้ว	เจ้าบทยาท
เจาะใจ	ฉีกหน้ากาก
เข้าไปต้อย	ด่านอรหันต์
ดาวรุ่ง	ดาวรุ่งพุ่งแรง
ได้เกิด	ตงฉิน
ตัวประกอบ	ตีบทแตก
ตีบทสนิมสร้อย	ห้าพิสูจน์
ทิ้งทวน	ประลองกำลัง
ปวดหมอง	ปิดม่าน

เปิดคัมภีร์	เปิดใจ
เปิดตัว	ไปไม่ถึงดวงดาว
ฝันที่เป็นจริง	พระเอก
พระเอกตลอดกาล	พลิกบท
มองต่างมุม	มาตามนัด
ยืมดาบฆ่าคน	รูธม่าน
เล่นบท	สนใจนึก
ใหม่ถอดด้าม	อย่างหนา
อะอะอย่าเอ็ดไป	ฮ้อเรด

๕.๒ ภาพยนตร์ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่นำมาจากชื่อภาพยนตร์ ถ้อยคำหรือวลีที่ใช้ในการดำเนินเรื่องในภาพยนตร์นั้นๆ ดังนี้

...ของข้าไครอย่าตะ	ข้ามาคนเดียว
จurasติกปาร์ก	ไดโนเสาร์ติดหล่ม
ไดโนเสาร์เต่าล้านปี	นี่ๆ
ปลื้ม	เต่าล้านปี
มาคนี้่ม	ม้วนเดี่ยวจบ
หน้ากากเทวดา	

๕.๓ เพลง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากชื่อเพลง ชื่ออัลบั้มของเพลง หรือเนื้อร้องตอนใดตอนหนึ่งในเพลงนั้นๆ การแสดงประกอบการร้องเพลง บางครั้งสำนวนเหล่านี้มีใช้อยู่แล้วแต่ในช่วงการเมื่อนำมาใช้ก็ทำให้คนนิยมมากขึ้น ดังนี้

เก็บเสื้อผ้ายัดใส่กระเป๋า	ข้ามาคนเดียว
เข้ม	คาใจ
คล้าเป้า	คู่กัด
คู่น้อมแน้ม	เดินสาย
เต็น	เต็นตามเพลง
พลิวไปตามเพลง	พบกันครึ่งทาง
ยึกยัก	รรมณ์บ่จอย
ลือบเป้า	วิชามาร

ส้มหล่น	อ่อนซ้อม
อาการเจ	อาวุธลับ

๕.๔ การแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ ลิเก หมอลำ หุ่นกระบอก การละเล่นต่างๆ ดังนี้

จบเห่	ตัวชูโรง
พ่อยก	เพื่อนเงี้ยว
ย้ายวิก	ลาโรง
สวมหัวโขน	หุ่นเชิด
ออกแขก	ออกโรง

๖. วรรณกรรมต่าง ๆ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่นำมาจากนิทานและวรรณกรรมลายลักษณ์ซึ่งอาจจะนำมาจากชื่อตัวละครเอก เหตุการณ์ตอนสำคัญของเรื่อง หรือบุคลิกลักษณะของตัวละครที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับลักษณะของบุคลากรทางการเมืองได้ จากการศึกษาพบว่ามีจำนวน ๒๒ ส่วน ดังนี้

กลุ่มลูกพระพาย	กวนอูสินธุฤทธิ์
ขงเบ้ง	ขงเบ้งจิ๋ว
ชายหัวเราะ	จี่ม้าขาว
ซุบตัว	เด็กเลี้ยงแกะ
ดาอยู่	ตีนตุ้ม
แตกเป็นก๊ก	ถอดรูป
เทพ	แปรפקตร์
แปลงร่าง	มาร
ยักษ์มาร	ฤาษีเลี้ยงลิง
ร้ายยาว	ว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง
ไล่เกลียดพญานาคราช	หักมุม
อัศวินม้าขาว	

๗. ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นส่วนที่มาจากธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวซึ่งได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ สัตว์ พืช สิ่งของเครื่องใช้ และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอื่นๆ จากการศึกษาพบว่ามีจำนวน ๑๒๑ ส่วน ดังนี้

๗.๑ ที่มาจากสภาพดินฟ้าอากาศ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนที่นำมาจากการเปรียบเทียบสภาพของดินฟ้าอากาศ ปรากฏการณ์ธรรมชาติต่างๆ โดยนำมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนี้

กร่อย	กร่อยสนิท
ก้อคลื่น	กินตามน้ำ
ข้ามห้วยข้ามเขา	ข้ามห้วยข้ามเหว
คลื่นใต้น้ำ	คลื่นลูกใหม่
ทวนกระแส	นอกฤดู
น้ำขึ้นน้ำลง	น้ำขุ่น
น้ำดี	น้ำเน่า
น้ำใหม่	ในฤดู
ปฏิบัติการสายฟ้าแลบ	เปรี้ยง
พายทวนกระแสน้ำ	ฟ้าผ่าเปรี้ยงๆ
มรสุม	มรสุมทางการเมือง
ย้ายฟ้าผ่า	โยกย้ายสายฟ้าแลบ
สายฟ้าแลบ	

๗.๒ ที่มาจากสัตว์ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนที่นำมาจากการเปรียบเทียบพฤติกรรม ลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลกับลักษณะรูปร่าง ลักษณะนิสัย และ กิริยาท่าทางสัตว์ ดังนี้

ก้อหวอด	กั๊ด
กั๊ดไม่ปล่อย	กึ่งก่า
กิน	เก่งแต่ในรู
แกะดำ	ขยับปีก
ขย้า	เขมือบ
เขี้ยว	จี้จิ้นสมอง
จี้เรื้อน	จี้หมูจี้หมา
งูฟอด	งูฟอดแพด
เขี้ยวเล็บ	คืบถ้ำ
คืบรัง	คืบรู
งานช้าง	งู

จิก	จิงจกเปลี่ยนสี
จิงจกหน้าจืด	จิงโจ้
ข้าง	ข้างประธานงา
ข้างลัม	ชักใย
ดิน	ดินอีกเขือก
ไคโนเสาร์	ไคโนเสาร์ติดหล่ม
เต่าล้านปี	ตีปีก
เต่ากระดองแตก	นกกระสา
บ้าน้ำลาย	บินเดี่ยว
ปล่อยไก่	ปลาฉิว
ปลาฉิวปลาสร้อย	ปลาไหล
ปลาไหลคั้นสภาพ	ปลาไหลใส่สเกต
ปลาไหลใส่สเกตลื้อทาน้ำมัน	
เป็ดง่อย	ผู้แทนเสือหัว
แพะ	แพะการเมือง
ฝั่งเขียว	ฟาดวงฟาดงา
ย่อนเกล็ด	รัฐบาลเป็ดง่อย
รัฐบาลเสือ สิงห์ กระทิง แรด	
ลอกคราบ	ลับเขียว
ลัน	ลูกแกะ
ลูกปลาไหล	ลูกลิง
ส.ส. ลูกเจี๊ยะ	เสือกระดาศ
เสือข้ามหัว	เสือล่าบาก
เสือหัว	หมาฉี่รด
หมาฉี่รดเสา	หมูๆ
หวงก้าง	หอยลีมเป่ลือก
หักงาช้าง	หิ้งห้อย
เหนียงยาน	เหลือบ
เหลือบยุคโลกาภิวัตน์	ออกลาย

๗.๑ ที่มาจากพืช หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่นำมาจากการเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพหรือลักษณะของพืช ดังนี้

กาฝาก	ชี้ช้ำกะหล่ำปลี
บ้องกัญชา	ผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด
เผือก ร้อนๆ	ฝึกถั่ว
ไม้แก่	ไม้ประดับ
ลำไม้ไผ่	วัชพืชประชาธิปไตย
ส.ส.ฝึกถั่ว	สลัดข้าว
สะตอแตกฝัก	สะตอสามัคคี
หมดเปลือก	

๘. สิ่งของและเครื่องใช้ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจเป็นการเปรียบเทียบจากลักษณะรูปร่าง คุณสมบัติของสิ่งของนั้นๆ จากการศึกษาพบว่า มีจำนวน ๑๗ ส่วนวน เช่น

กระแจงบานใหญ่	กาวใจ
เกราะกำบัง	เก้าอี้
กินโต๊ะ	ไฟเขียว
ทรายาง	ตุ๊กตา
ตุ๊กตาหุ่น	ถุงเงิน
มุ้ง	มุ้งเล็ก
มือบมือถือ	มุ้งใหญ่
หมวก	สิบแปดมงกุฏ

๙. ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนที่มาจากภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น การรับเอาถ้อยคำเหล่านั้นมาใช้ อาจจะรับมาใช้ทั้งคำ ตัดหรือย่อ นำมาเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเท่านั้น ดังนี้

๙.๑ ภาษาอังกฤษ หมายถึง ถ้อยคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ส่วนวนเหล่านี้ อาจมาจากคำที่ทำหน้าที่เป็นคำนาม กริยา หรือวิเศษณ์ การรับมาใช้เป็นสำนวนในภาษาไทยนั้น อาจเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของ

คำและนำมาใช้เป็นสำนวนทั้งคำ หรือตัดนำมาใช้เพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเท่านั้นจากการศึกษาพบว่า มีจำนวน ๘๒ สำนวน ดังนี้

กระดุกคนละเบอร์	กากี่นั้ง (อ. กากี่ + จ. นั้ง) X
เกม	เกมการเมือง
เกมเชือดคัมแบ็ก	คิว
คีย์แมน	เคลียร์
แคร์	จอมโปรเจกต์
จurasติกปาร์ก	แจ็กพอด
ซัวร์	ซัวร์ปาด
เชียร์	เซลียร์
โชว์	โชว์ฝีมือ
โชว์ฟอร์ม	ชิมโฟนิวงใหญ่
เซอร์ไพรส์	ดิสเครดิต
ตรงล๊อค	ตัดริบบิ้น
ติดเบรก	ทำเซอร์ไพรส์
ทิสูที่อิต	น็อก
น็อกเอาท์	น็อกหลุด
โนคัมแบ็ก	โนพรอบเบลม
โนพรอมแพลม	บอมบ์
บีก	เบรก
เบรกตัวโก่ง	แบ่งเค้ก
พลิก	พลิกเกม
พลิกล๊อค	ฟรีโหวต
ฟลุก	ฟอร์ม
ฟอร์มสด	ฟิต
ฟิตเปรี๊ยะ	ฟิวส์ขาด
ฟีเวอร์	มือבחนมมือבח
มือבחนมมือถือ	มันส์ปาก
มาเฟีย	ไมแคร์
ยูเทิร์น	ลคคิกรี
ล๊อค	ล๊อบบี้

วอร์มอัฟ	วอล์กเอาท์
เวอร์	สปีริต
สร้างเซอร์ไพรส์	เสียฟอร์ม
หวยลือก	โหวต
ออนไลน์	อินโนเซนต์
โอเคชิกาเรต	ฮอต
ฮอตไลน์	ไฮด์ปาร์ก
ไฮเทค	

๕.๒ ภาษาจีน การรับเอาคำภาษาจีนมาใช้เป็นสำนวนในภาษาไทยนิยมรับมาใช้ ทั้งคำ จากการพบว่า มีจำนวน ๔๒ สำนวน ดังนี้

ก๊าก	ก๊าก	
กั้งฉิน	กาก็นี้้ง (อ.กาก็ + จ.นี้้ง)	
กินโต๊ะ	กุนชื้อ	
เก๊กชิม	เก๊าอี้	
เจ้ง	เจ้า	
เจ้ง	จั้นอ่อง	
ชิง	ชื้อ	
ชีเป็ก	ชูเอี้ย	
ชูฮก	เซ้ง	
เซ้งตี	ตงฉิน	
ตุ๋น	เต็มเปา	
ไต่	ทูปโต๊ะ	
เที่ยวไล่เที่ยวจื้อ	แทงก๊ก	
บ้อจี้	แบไต่	
ป่านหูน	ผยไต่	
ผยไต่	มีเอี้ยว	
แย้มไต่	ล่องจุ่น	
เสี่ย	เสี่ยหื้อ	
หยวนๆ	ฮั่ว	
ฮิต	ฮูป	เฮงชวย

๕.๓ ภาษาญี่ปุ่น จำนวนที่ใช้ในข่าวการเมืองที่รับเอามาจากภาษาญี่ปุ่นพบว่ามีจำนวน ๔
จำนวน ดังนี้

คิซุอาโนนะ	นินจา
นินจาทางการเมือง	วิชานินจา

๑๐. เบ็ดเตล็ด หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนที่มีที่มาจากสิ่งต่างๆ นอกเหนือไปจากที่กล่าวมาทั้ง ๕
หัวข้อข้างต้น สำนวนเหล่านี้เอามาจากการแสดงกิริยาอาการต่างๆของคน คำที่แสดงสภาพ หรือภาษา
สแลง ซึ่งเป็นภาษาที่เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้องตาม
หลักภาษาหรือเป็นภาษามาตรฐาน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน : ๒๕๒๕) จากการศึกษาค้นพบ
ว่ามีจำนวน ๕๕๖ จำนวน ดังนี้

กรอบ	กล่อม
กอดคอ	กระโจน
กระดีกระตี๋	กระชวก
กระฟุ้ง	กระแทก
กระบิดกระบวน	กระสั่น
กระหึ่ม	กระอัก
กระอักกระอ่วน	กระอักเลือด
กราวรูด	กร้าว
กรีด	กรีด
กรุยทาง	เกราะกำบัง
กล่อม	กลืนตุ
กวนน้ำให้ขุ่น	กวาด
แกว่งปาก	กอดคอ
กัณฑ์	กันท่า
กลัดหนอง	การบ้าน
กำเร็บ	กิน
กินใจ	กินป่า
เกทับ	เก็บ
เกินหน้า	เกี่ยวก้อย

แก้เก้อ	แก้เกี้ยว
แก้ตัว	แก้ต่าง
แก้ผ้า	แก้ไม่ตก
เกาะ	โกย
จับ	ขยายวง
ขาใหญ่	เขย่า
ขยำ	แยง
แขวะ	ขอไปที่
ข้ามหัว	ขายขี้หน้า
จืดเส้นตายน	จู้จู้
จืดตืด	จูด
เงิน	เข้าทางดิน
เข้าเนื้อ	เข้าทางปืน
เขี้ยว	แข็งข้อ
แข็งบึ้ง	ครวญ
ครอก	ครีมีใจ
ควบ	ความแตก
คว่ำ	คั่ว
ค้ำเต็ง	คาน
คิน	คุยเชื่อง
คู้ย	เคี้ยวยาก
โค่น	จัด
งานกร่อย	งุบงิบ
เงียบจ้อย	เงื่อง่า
จนตรอก	จมหู
จวก	จ่อ
จอมแฉ	จ้อย
จะจะ	จับโกหก
จับเข้า	จับตา
จับผิด	จับมือ
จี้จ้ำ	จี้
จี้ใจดำ	จิบปากจิบคอ

จี๊ดจ๊าด	จูดเย็น
จูดอ่อน	แจ้ว
เจียบ	จน
จวด	จุ่น
จุ่นมึน	จุ่นสะคือ
โจะๆ	จ๊าด
จิกแซก	จิ้ม
จ้อป้อ	คอง
คอด	คั้น
คั้นทุรัง	คั้นหลัง
คับ	ค่ากราด
คิง	คูไม่จืด
เต็ง	เค็ด
เค็ดปีก	เค็ดหัว
เดินหน้า	เดินหน้าชน
เคียง	เคือด
โคด	คัม
คัมคูน	ตะจุมก
ตอแหล	ตอก
ตอกกลับ	ตอกยำ
ตอกหน้าแง	ตะเบง
ตั่งป้อม	ตั่งวงสาด
ตัวถ่วง	ตัวเบ้ม
ค้าน	ตายเปล่า
คิง	คิ้วเข้ม
คิกิน	คี่ฝปาก
คิรวน	ตุกติก
เต็มเหนี่ยว	แตกคอ
แตกแถว	ไต่
ถก	ถล่อม
ถล่อมแหลก	ถลุง
ถลุงเงิน	ถ่วง

ถอย	ถอยดีกว่า
ถูกตั้ง	ถูกหวย
ทาบ	ทัง
ทัง	แทรก
นรก	นอนมา
นั่ง	น่ม
น้ำลาย	แน่นิ่งกว่าแซ่เป้ง
บักโกรก	บ้าน้ำลาย
บี	บิบ
เบี้ยว	เบะๆ
แบะท่า	ใบ้
ป่วน	ปิดฝุ่น
ปากกล้า	ปากพาไป
ปากอยู่ไม่สุข	ปาย
ป้ายสี	ปิดปาก
ปิว	ปี้ปคลุมหัว
ปิ้งปิ้ง	ปูทาง
ปุพรม	ปู้ยี่ปูย่า
เปิดบริสุทธิ	เปิดศึก
เปิดหีบ	ไปได้สวย
ผวา	แผ่ว
ฝ่อ	ฝาด่าน
พันทางปิ่น	พล่าน
พล่ำม	พลิว
แพลม	เพี้ยน
เพียบ	พัน
ฟุ้ง	เฟิ่น
มะงุ่มมะง่าม	มัดใจ
มันส์ปาก	มาแปลก
มิน	มิน
เมาอำนาจ	ยกกั้น
ยกร่าง	ยัน

ยับ	ยัวะ
ย่ำ	ย่ำใหญ่
ยิง	ยี้
ยัด	ยัดอก
ยื้อ	ยื้อสุดแรง
ยุส่ง	เย็บปาก
เย็บปากสนิท	โยก
ร่วมวงไพบูลย์	ร้อนๆ
ร้อนตัว	ร้อยใจ
รังตำแหน่ง	รัน
รื้อ	รุก
รุมจวก	รุมแฉ
รุมตี	รู้แหว
รู้สึกรู้ชา	รูดชิบปาก
ลงดาบ	ลุ่ม
ล้วง	ลอย
ลอยแพ	ลับฝีปาก
ล้างบาง	ลึกลึ
ลือกันให้แซด	ลุ่น
ลุย	ลูกกระหรี่ป้าน้ำสอง
เล่นสกปรก	เล่นเสียว
เละ	เลอะเทอะ
โลด	ไล่ส่ง
วงแตก	วอน
ว่อน	ว้าก
วางมือ	วังเต็น
วังไร	วังหน้าเร็ด
วิด	แหวัด
โว	โวย
โวยลั่น	สงครามปาก
สดๆ ชิงๆ	สบายบรื้อ
สบายมือ	สยบ

สวน	สวนกลับ
สวนหมัด	สวนคว้นปิ่น
สวย	ส่อเค้า
สะควกโยธิน	สะดุค
สะดุคขาตัวเอง	สะอาด
สันดานดิบ	สับ
สับเหล็ก	สากรูหนู
สาดน้ำลายเข้าหากัน	สาดโคลน
สาดสี	สิ้นท่า
สุดลุ่ม	สุ่มหัว
สู้ศึก	เส้นตาย
เสย	เสียคำพูด
เสียท่า	เสียงแจ้ง
เสียงอ่อย	เสียหัว
เส้	เสบ
ใส่พาน	ใส
ใสสะอาด	หงอ
หงอย	หน้าเขียว
หน้าชื่น	หน้าแตก
หน้าแตกชนิดหมอไม่รับเย็บ	หน้าบาน
หน้าบานแจ้ง	หน้าโลหิต
หน้าหงาย	หนูน
เหน็บ	หลงคารม
หมายหัว	หยอกเอิน
หย่าศึก	หยิกเจ็บๆ
เหนียว	เหยียด
เหยียบ	หยาม
หยามหน้า	หลูด
เหลว	เหลื่ออด
แหลก	ห่วย
หวิวๆ	หัก
หักดิบ	หักหน้า

หัน	หันหลัง
หัวขาด	หัวโต
หัวป่น	หัวร่อ
หัวเสีย	หายจ้อย
หัว	หึ่งๆ
หุบปาก	หุซา
หูหนวกตาเหล่	เหียน
แหกอก	แหกปาก
อกหัก	อม
อ่วม	อ่อนหัด
อ้อน	อึด
อ้าแขนรับ	อารมณ์บูด
อื้อซ่า	อู๋ม
อู้อี้	เอียง
เอียน	เอี้ยว
โอ้	โอ้
ฮืด	ฮึม
เฮียน	

ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนมีจำนวนมากที่มาจากที่ต่างๆ ได้แก่ ความเชื่อและพิธีกรรม การประกอบอาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ กีฬา การบันเทิง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งของและเครื่องใช้ ภาษาต่างประเทศ และเบ็ดเตล็ด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาษาในแต่ละวงการมีอิทธิพลต่อกัน และมีการยืมถ้อยคำจากภาษาต่างวงการมาใช้ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ล้วนมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาในของคนสังคม